

kommande Bydere, medens de dog maaffee havde viist sig at være inforrekte, og Thinget besluttede derfor at henvise Andragendet til Indenrigsministeriet med Anmodning om at søge denne Sag ordnet paa en saadan Maade, at Manden fik Erstatning for det Tab han maatte have lidt derved, at Grundens Bestaffenhed ikke var nøiagtig angiven i Licitations-konditionerne. I Overeensstemmelse dermed blev under 16de Juni 1857 optaget en Skjønsforretning, der gik ud paa, at Entreprenureven maatte ansees berettiget til en Erstatning af 2,130 Rd. 53 f., hvilken ogsaa er udbetalt til hans Eftermænd, de Herrer Joseph Owen & Sønnner. Joseph Dierden, den første Kontrahent, forlod derefter Landet uden at være løst fra sine Forpligtelser; thi derpaa gik Rigsdagens Beslutning ikke ud, og der blev da Spørgsmaal om at citere hans Kautionist, Joseph Owen & Sønnner, til at opfylde Forpligtelserne. Efter nogen Forhandling mellem Ministeriet og det nævnte Handelshuus blev der truffet en Overeenskomst, hvorved Joseph Owen & Sønnner ved Kontrakt af 17de December 1857 paatog sig at fuldføre Arbeidet under visse nærmere fastsatte Vilkaar, idet der efter den nye Entreprenurs Begjæring blev indrømmet ham visse Afvigelser fra den Kontrakt, Dierden havde indgaaet, og tillige tillagt ham Godtgjørelse for saadanne Ting, som maatte findes i Grunden, og som ikke kunde være forudsatte ved Kontrakten. Det havde nemlig viist sig, at der var Træstøb i Grunden, og som Følge deraf blev der udenfor den nødvendige Berigtigelse af Arbeidet ved Opmuddringen af Løbet tillagt ham en Extraerstatning af 1 Rd. for hver Kubiffod af det Træ, han maatte støde paa og optage med sine Mastiner. Forsaavidt dette Handelshuus nu urgerer paa Vanskeligheden med Hensyn til Grundens Bestaffenhed, da findes Intet derom omtalt i Kontrakten, og Indenrigsministeriet udtalte netop i sine Skrivelser, som dengang forelaae, med fuldkommen Bestemthed, at der ikke kunde være Tale om nogen Erstatning for det derved opstaaede Tab, ligesom det ogsaa, efterat Arbeidet var forsat en Sommer, og efterat der var foretaget hderligere Undersøgelser, var klart, at den i sin Tid forelagte unøiagtige Beskrivelse af Grunden ikke længere

kunde have nogen Betydning. Imidlertid indgav Handelshuuset Joseph Owen & Sønnner, der som sagt var optraadt som Entreprenur for det hele Foretagende, allerede i 1858 et Andragende til Rigsdagen, hvori Huuset androg paa ligeledes at fritages for dette Arbeide og ligeledes fremsatte Begjæring om at faae det Tab, som det havde lidt, godtgjort med, saavidt jeg mindes, 12,000 Rd. Samtidig hermed havde det nævnte Handelshuus tilskrevet Indenrigsministeren, men under 16de November 1858 svarede denne, at han ikke kunde erkjende nogen Forpligtelse til Erstatning som Følge af Grundens Bestaffenhed, samt at i ethvert Tilfælde det Tidspunkt, hvor der kunde være at overveie, hvorvidt nogen Erstatning ellers kunde tilkomme Handelshuuset, først da forelaae, naar hele Arbeidet var fuldført, og Thinget sluttede sig i sit Svar paa det her forelagte Andragende i det Væsentlige til disse Udtalelser. Nu er Arbeidet fuldbendt, efter Alles Vidnesbyrd tilfredsstillende, og tidligere, end Huuset efter Kontrakten var forpligtet til, og Entreprenuren har nu for Ministeriet andraget paa, at det maatte blive taget under Overveielse, om ikke Billighed talte for at erstatte ham det Tab, han havde lidt. Regjeringen har imidlertid formeent, at der ikke kunde være Tale om Erstatning for Andet end for de Omkostninger, som det havde medført at optage nogle Steen, der foresaandtes i Grunden, og som ikke forudfattes at være der, da Kontrakten blev afsluttet, og i Henhold til en Optegnelse, der er gjort om Optagelse af Steen under hele Arbeidet, har Ministeriet saaledes foreslaaet en Godtgjørelse af 2,000 Rd.; det er altsaa det Forslag, der foreligger fra Ministeriets Side, og dette mener, at der ikke kan være Spørgsmaal om at tilstaae nogen hderligere Erstatning. Udvalgets Fleertal tiltræder dette Ministeriets Forslag, hvorimod Mindretallet har foreslaaet, at disse 2,000 Rd. skulde forhøies til 12,000 Rd., idet det formener, at man ikke uden Ubillighed kan afsjøre Sagen paa den af Ministeriet foreslaaede Maade. Dette Mindretal holder sig væsentlig til, at det ikke kan antages, at den Correspondance og de Forhandlinger, som ere gaaede nærmest forud for Kontraktens Afslutning, ere aldeles tilintetgjorte ved denne, og det formener fremdeles, at der